

Παρηγία

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΠΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΜΑΡΩΝΕΙΑΣ & ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ • ΕΤΟΣ Γ' • ΤΕΥΧΟΣ 9^ο • ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΜΑΡΤΙΟΣ 2016

Περιοδικόν

ΠΑΡΡΗΣΙΑ

Τριμηνιαία Ἑκδοσις
Οἰκοδομῆς καὶ Ἑνημερώσεως

Ἰανουάριος - Μάρτιος
ΕΤΟΣ Γ' - ΤΕΥΧΟΣ 9^ο

ΕΚΔΟΤΗΣ
Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης
Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς
κ.κ. Παντελεῖμων

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
Ἱερὰ Μητρόπολις
Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς
Τηλ. 25310 22642
Fax: 25310 23439

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
Ἀρχιμ. Βαρθολομαῖος Ἱατρίδης
Ἀρχιμ. Δαμασκηνὸς Ἀμπατζίδης
Γεώργιος Χρ. Τσιγάρας

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΤΛΗΣ
Γεώργιος Χρ. Τσιγάρας

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ
Σπυρίδων Κιοσσές

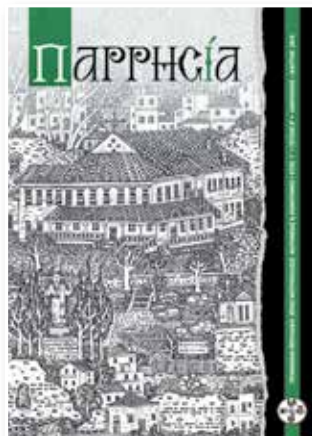
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΕΞΟΦΥΛΛΟΥ
Γιάννης Μενεσίδης

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ
ΔΕΚΤΑΙ ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΑΙ ΕΙΣΦΟΡΑΙ
ΑΡΘΡΑ-ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ
Περιοδικὸν Παρρησία
Ἱερὰ Μητρόπολις
Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς
Τ.Θ. 306, Τ.Κ. 69100 Κομοτηνῆ

ΕΚΤΥΠΩΣΗ
Τυπογραφεῖον «Ἐπικοινωνία Α.Ε.»
Ἐναντι Πανεπιστημιουπόλεως
691 00 Κομοτηνῆ
Τηλ. 25310 81512, Fax: 25310 26027
E-mail: epikoinonia.ae@gmail.com

Περιεχόμενα

01.

«Ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ
τῆς Θεοτόκου καὶ τῆς Ἐθνικῆς
Παλιγγενεσίας τοῦ 1821»
ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου
Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς κ.κ. Παντελεήμονος

03.

«Τὸ δακτυλίδι τῆς Ψωροκώσταινας»
Δημητρίου Μαυρίδη, Συγγραφέως

08.

«Ἡ Ἑλληνικὴ παράδοση
ἀνάμεσα στὴν Ἀνατολὴ καὶ τὴ Δύση»
Μ. Γ. Βαρβούνη, Καθηγητὴ Λαογραφίας
Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης / Τμῆμα Ἱστορίας
καὶ Ἐθνολογίας

14.

«Ἐκκλησιαστικὲς εἰδήσεις»
Ἐπιμέλεια: Ἀρχιμανδρίτης
τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου Βαρθολομαῖος Ἱατρίδης,
Ἱεροκῆρυξ Ι. Μ. Μαρωνείας & Κομοτηνῆς

Ἀδελφοί μου ἀγαπητοί,

ρησκευτικὴ καὶ Ἑθνικὴ μαζὶ εἶναι ἡ σημερινὴ ἑορτὴ. Ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Παρθένου Μαρίας καὶ τοῦ ξεσηκωμοῦ τοῦ δούλου Γένους, ἓνας κοινὸς ἑορτασμὸς γεγονότων ποὺ μπορεῖ νὰ ἀπέχουν 1800 χρόνια μεταξύ τους, ἀκτινοβολοῦν ὁμως τὴν ἐλπίδα καὶ τὴν αἰσιοδοξία γιὰ τὸ μέλλον, τὸ πνευματικὸ καὶ τὸ ἐθνικὸ, στὸ ἀνοιξιὰτικο καὶ εὐοίωνο περιβάλλον τοῦ Μαρτίου, ποὺ εὐαγγελίζεται ἓνα ἀκόμη ξύπνημα, ἐκεῖνο τῆς φύσης μετὰ τὴ χειμερινὴ νάρκη.

Ἡ σηματοδότηση αὐτὴ εἶναι ποὺ ἔκανε τοὺς προγόνους μας νὰ ὀρίσουν ὡς ἡμέρα ἑναρξης τῆς Ἐπανάστασης τοῦ 1821 τὴν ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου, παρ' ὅτι ὡς γνωστὸν οἱ πολεμικὲς ἐπιχειρήσεις εἶχαν ἀρχίσει λίγο νωρίτερα, μὲ τὴν ἀπελευθέρωση τῆς Καλαμάτας, στὶς 23 Μαρτίου. Κι αὐτὸ ἐπειδὴ παλαιὰ παράδοση τοῦ Γένους, ἥδη ἀπὸ τὰ Βυζαντινὰ χρόνια, συνδύαζε τὶς μεγάλες ἱστορικὲς στιγμὲς μὲ μεγάλους ἑορτολογικοὺς σταθμούς, καὶ μάλιστα μὲ Θεομητορικὲς ἑορτές, κατὰ τὶς ὁποῖες τιμοῦσα-

με τὴν Θεοτόκο, τὴν Ὑπέρμαχο Στρατηγὸ καὶ τὴν Ἀπροσμάχητη Προστασία μας.

Ἡ διπλὴ αὐτὴ ἑορτὴ, μὲ τὴν πολλαπλὴ σημασιοδότησή της, δίνει τὴν εὐκαιρία πολλῶν καὶ σημαντικῶν στοχασμῶν, ἰδίως στὶς κρίσιμες περιστάσεις ποὺ σήμερα βιώνει ἡ Πατρίδα μας. Δείχνει τὴν ἀξία τῆς πίστεως ὡς βάσης τοῦ ἀγῶνα γιὰ ἐλευθερία καὶ ἀξιοπρέπεια, ἀλλὰ καὶ τὴ σημασία ποὺ ἔχει ὁ συνδυασμὸς τῆς πνευματικῆς ἐκκλησιαστικῆς μὲ τὴ δημόσια ζωὴ γιὰ τὸ Γένος μας. Διαχρονικά, σὲ ὅλες τὶς μεγάλες στιγμὲς τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ὁ συνδυασμὸς αὐτὸς ἦταν ἐνεργὸς καὶ ἔδρασε ἐνεργητικὰ γιὰ ὅλους μας.

Δείχνει ἀκόμη τὴ σημασία τῆς ἐνότητας, αὐτὴν ποὺ ἡ Ἐκκλησία ὑπογραμμίζει τονίζοντας ὅτι ὅλοι εἴμαστε ζωντανὰ κομμάτια τοῦ κοινοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ. Μίας ἐνότητας ποὺ ὅταν χάθηκε ἐπέφερε δεινὰ ἐμφυλίων σπαραγμῶν στὸ ἐσωτερικὸ τῶν ἐπαναστατῶν, καὶ κόντεψε νὰ ὀδηγήσει στὴν καταστολὴ τῆς ἐπανάστασης, ἡ ὁποία διασώθηκε κυριολεκτικὰ «ὡς ἐκ θαύματος».

Δείχνει τέλος την αξία της παράδοσης, αυτής που και η Έκκλησία μας θεωρεί ως στήριγμά της. Της παράδοσης που συνδέει το παρελθόν με το παρόν και αποτελεί άψευδη όδηγο για το μέλλον, και μάλιστα σε λαούς με μακραίωνη και διαχρονικά σπουδαία προσφορά στον πολιτισμό και στην ανθρωπότητα, όπως ο δικός μας. Της παράδοσης που απέτελεσε στήριγμα και άπαντοχή των αγωνιστών του 1821, όπως δείχνουν τα απομνημονεύματά τους, και ιδιαιτέρως τα κείμενα του στρατηγού Ιωάννη Μακρυγιάννη, και η όποια αποτελεί βασική συνισταμένη και της σημερινής μας πολιτισμικής, εθνικής και θρησκευτικής ταυτότητας και ιδιοπροσωπίας. Και είναι ακριβώς αυτή η παράδοση που συνέχει, που συνδέει τον θρησκευτικό και τον εθνικό χαρακτήρα της σημερινής έορτης, που διδάσκει και νοθετεύει όλους έμας και που μάς βοηθά να βλέπουμε με αισιοδοξία και να σχεδιάζουμε με ευθυκρισία το κοινό μας μέλλον, τόσο στον πνευματικό, όσο και στον εθνικό τομέα και όρίζοντα.

Άδελφοί μου Άγαπητοί,

«Εορτήν και πανήγυριν ἄγομεν σήμερον», ημέρα υπερηφανείας και κλέους προγονικοῦ, ἀλλὰ και ημέρα ἀναγκαίας περισυλλογῆς και σκέψης. Μὲ ἀφορμὴ τὴν ἐορτὴ μας, ἃς ἀναλογιστοῦμε ὅλα ἐκεῖνα που μᾶς ἐνώνουν, κι ἃς χαράξουμε τὴν πορεία μας στὸ πνευματικὸ πέλαγος και στὸν ἐθνικὸ στίβο, στὸ πλαίσιο ἐνὸς διμέτωπου ἀγῶνα κατὰ τῆς ἀμαρτίας και τῆς πτώσης, και κατὰ ὅλων ἐκείνων που θέλουν ὡς Γένος νὰ μᾶς ἀφανίσουν, νὰ μᾶς ἀφομοιώσουν και νὰ μᾶς ὑποτάξουν.

Ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Θεοτόκου ἄνοιξε τὸν δρόμο γιὰ τὴν ἐκπλήρωση τοῦ σωτηρίου σχεδίου τῆς Θεῆς Οἰκονομίας. Ἡ Ἐπανάσταση τοῦ 1821 ὑπῆρξε ἡ ἀφετηρία ἐξελίξεων που κατέληξαν στὴν ἀπόκτηση τῆς ἐλευθερίας και στὴν ἐκπλήρωση τῶν ὁραμάτων και τῶν προσδοκιῶν τοῦ Γένους: και τὰ δύο ἐορταζόμενα γεγονότα αὐτονόητα γεννοῦν τὴν ἰδέα τῆς δικῆς μας εὐθύνης ἀπέναντί τους.

Ἡ δική μας ὑπεύθυνη στάση ἀπαιτεῖ μετάνοια, ἐσωτερικὴ μεταμόρφωση, ἐνότητα, ὑπομονή, ἐμμονὴ στὴν παράδοση και τὸν ἀγῶνα. Μόνον ἔτσι θὰ ἔχουμε ἀνταποκριθεῖ στὶς πνευματικὲς και ἐθνικὲς προκλήσεις που ἡ σημερινὴ διπλὴ ἐορτὴ θέτει πανηγυρικὰ ἐνώπιόν μας.

Χρόνια πολλὰ και εὐλογημένα σε ὅλους!

Ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος σκέπη και προστασία μας!

Διάπυρος πρὸς Κύριον εὐχέτης

Ὁ Μητροπολίτης
† ὁ Μαρωनीας και Κομοτηνῆς
Παντελεήμων

Τὸ δακτυλίδι τῆς Ψωροκώσταινας

Δημητρίου Μαυρίδη
Συγγραφέως

Τὸ τρομερὸ ἔτος 1826 ἡ Ἑλληνικὴ Ἐπανάσταση φαινόταν νὰ σβύνει. Τὸ Μεσολόγγι εἶχε πέσει. Ὁ Ἰμπραὴμ βρισκόταν στὴν Πελοπόννησο καὶ τὴν κατέστρεφε. Ἡ Ρούμελη εἶχε προσκυνήσει. Ἡ ἀνίκανη Κυβέρνηση Κουντουριώτη εἶχε καταρρεύσει. Οἱ Ὑδραῖοι πρόκριτοι λογάριάζαν νὰ φύγουν στὰ Ἐπτάνησα. Οἱ στρατιῶτες λιμοκτονοῦσαν καὶ ὁ τακτικὸς στρατὸς βρισκόταν σὲ διάλυση. Χρήματα δὲν ὑπῆρχαν καὶ μάλιστα οἱ κερδοσκόποι τραπεζίτες τοῦ Λονδίνου

ἀπαιτοῦσαν τὴν παραχώρηση ἐθνικῆς γῆς, ὥστε νὰ ἐξασφαλίσουν τὰ κατασπαταληθέντα δάνειά τους. Στὸ ἀπειλούμενο Ναύπλιο ἡ κατάσταση ἦταν ἀπελπιστική. Ἡ φρουρὰ τοῦ Μεσολογγίου εἶχε φτάσει ἐκεῖ γιὰ νὰ βρεθεῖ μέσα στὸν ἐμφύλιο σπαραγμὸ τῶν Ρουμελιωτῶν καὶ τῶν Σουλιωτῶν. Ἡ πόλη ἦταν κατὰμεση ἀπὸ ἄστεγους καὶ πεινασμένους πρόσφυγες, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ἀσύνταχτους στρατιῶτες καὶ ἔνοπλες ὁμάδες ποὺ περιφέρονταν ἄσκοπα καὶ ἀπαιτοῦσαν χρήματα καὶ ἀποζημιώσεις.

Τὸ ἐξώφυλλο ἀπὸ τὴν ἔκδοση τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος «Τὸ Λεύκωμα Πεῦτιέ - Ἡ Ἐλεύθερη Ἑλλάς καὶ ἡ Ἐπιστημονικὴ Ἀποστολὴ τοῦ Μορέως τῆς Συλλογῆς Στεφάνου Βαλλιανοῦ»

Γεώργιος Γεννάδιος

Τὴν Κυριακὴ 8 Ἰουνίου 1826 οἱ ἀγανακτισμένοι καὶ ἐξαγριωμένοι στρατιῶτες, ἀκούσια «ὄργανα τῶν φατριῶν καὶ τῆς ἰδιοτελείας», ἔθεσαν τελεσιγραφικὰ τὴν ἀπαίτηση νὰ πληρωθοῦν. Στὴν πλατεία τοῦ Ναυπλίου εἶχε συγκεντρωθεῖ μέγα πλῆθος λαοῦ ποὺ «κατηφὴς καὶ περίτρομος» ἀγωνιοῦσε, ἐνῶ «ἡ Ἑλλάδα κινδύνευε νὰ καταποντισθεῖ εἰς ἓνα ἀδελφοκτόνο ἀγῶνα».

Τότε, μέσα στὴν ἀνήσυχη σιωπὴ, ἐμφανίσθηκε αὐτόκλητος ὁ σεμνὸς καὶ ἀνιδιοτελὴς δάσκαλος τοῦ Γένους Γεώργιος Γεννάδιος. Πλησίασε τὸν πλάτανο στὸ κέντρο τῆς πλατείας καὶ μίλησε μὲ βροντώδη φωνή: «Ἡ Πατρίς καταστρέφεται, ὁ ἀγὼν ματαιοῦται, ἡ ἐλευθερία ἐκπνέει. Ἀπαιτεῖται βοήθεια... Πρὸς τοῦτο ἀπαιτοῦνται πόροι καὶ πόροι ἐλλείπουσιν. Ἄλλ' ἂν θέλωμεν νὰ ἔχωμεν πατρίδα, ἂν εἴμεθα ἄξιοι νὰ ζῶμεν ἄνδρες ἐλεύθεροι, πόρους εὐρίσκομεν. Ἄς δώσει ἕκαστος ὅ,τι ἔχει καὶ δύναται. Ἴδου ἡ πενιχρὰ συνεισφορά μου. Ἄς μὲ μιμηθεῖ ὅστις θέλει.» Καὶ διακόπτοντας τὸν λόγο τοῦ ἔριξε κάτω λίγες λίρες, τὶς μόνες ποὺ εἶχε. Ἐπειδὴ ὅμως θεώρησε τὴν προσφορά του μικρὰ, σὲ λίγο συνέχισε: «Ἄλλ' ὄχι. Ὅβολὸν ἄλλον δὲν ἔχω νὰ δώσω, ἀλλὰ ἔχω ἐμαυτὸν καὶ ἴδου τὸν πωλῶ! Τίς θέλει διδάσκαλον ἐπὶ τέσσερα ἔτη γιὰ τὰ παιδία του; ἂς καταβάλη ἐνταῦθα τὸ τίμημα.»

Ἡ ἐπίσημη γλῶσσα τοῦ Γεννάδιου δὲν μείωσε τὴν ἐντύπωση τοῦ λόγου του. «Ὅλοι ἄρχισαν νὰ συνεισφέρουν στρατιωτικοὶ καὶ πολιτικοί, τὸ πολυτιμότερον ὅποῦ ἕκαστος εἶχεν ἐπάνω του...». Ἡ συγκέντρωση πῆρε μεγαλύτερη διάσταση μὲ τὴν ἄφιξη ἑκατοντάδων παιδιῶν ὅλων τῶν σχολείων, ἐνῶ ὁ φλογερὸς Γεννάδιος συνέχιζε, καταγγέλλοντας τὴν ἰδιοτέλεια καὶ τὴν φιλαρχία καὶ ἐξορκίζοντας τὸν λαὸ νὰ ἐμποδίσει «ἐκ νέου τῆς Ἑλλάδος τὴν δουλικὴν ἡμέραν καὶ ταπεινώσιν!»

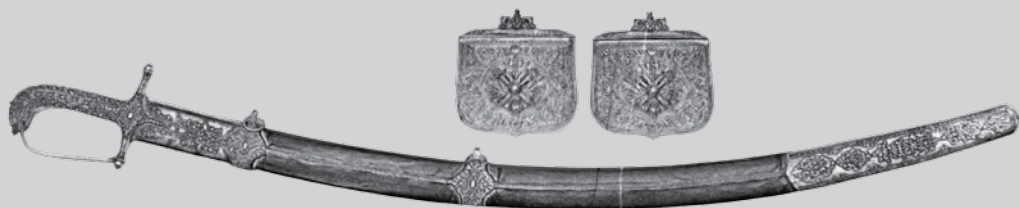

Adam Friedel, Προσωπογραφίες τῆς Μαντοῦς Μαυρογένους καὶ τοῦ Νικηταρᾶ (Νικήτα Σταματελόπουλου). Από τὴ συλλογὴ «Γεννάδειος Βιβλιοθήκη - Ἀμερικανικὴ Σχολὴ Κλασικῶν Σπουδῶν στὴν Αῠθήνα» (1832)

«Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς φιλοπάτριδος ταύτης δημηγορίας ὑπῆρξε καταπληκτικόν. Ὁ λαὸς ἐκινήθη εἰς δάκρυα καὶ ἡ συναίσθησις τοῦ καθήκοντος ἐφαίνετο ὅτι διηγέρθη. Πολλοὶ ἀνεφώνησαν προσφέροντες χρήματα, ὥστε κατέστη ἐπάναγκες νὰ ὀρισθῇ ἐπιτροπὴ ἐκ τοῦ λαοῦ πρὸς παραλαβὴν τῶν προσφορῶν. Συνωθοῦντο πάντες, τις πρῶτος νὰ προσφέρῃ καὶ ἐφιλοτιμοῦντο νὰ τύχῳσι ἐπευφημιῶν... Ἀλλὰ κραυγὴ πάντῃ διάφορος, ἔκρηξις ἐνθουσιώδους ἐπευφημίας, ἐπηκολούθησε τὴν ἀγγελίαν τοῦ μηνύματος τοῦ Δημητρίου Ὑψηλάντη, ὅστις ἔλεγε ὅτι χρήματα μὲν δὲν εἶχε, ἀλλὰ πρόσφερε τὸ χρυσοῦν θηκάριον καὶ τὰ κοσμήματα τοῦ ξίφους του, μεγίστης ἀξίας παρακαλῶν νὰ τηρηθῶσι ταῦτα ὡς κατάθεμα, ἕως οὔ δυνηθῇ νὰ πέμψῃ χίλια γρόσια, ὡς λύτρα αὐτῶν. Ὁ δυστυχὴς εἶχε κάμει ὅ,τι πλέον ἠδύνατο καὶ τώρα ἐπένετο».

Οἱ αὐθόρμητες προσφορὲς ἦταν πλέον ἀθρόες. Ὅλοι ἔδιναν ὅ,τι πολῦτιμο εἶχαν, χρήματα, κοσμήματα, χρυσὰ ἢ ἀσημένια ρολόγια. Οἱ γυναῖκες ἔδιναν τὰ νυφικά τους δακτυλίδια. Ἡ Μυκονιάτισσα Μαντῶ ποὺ εἶχε προσφέρει ὅλη τῆς τὴν περιουσία γιὰ τὸν ἀγῶνα, πρόσφερε τώρα ὅ,τι ἀπόμενε. Ἡ Πατρινὴ Καλλιόπη ἔφερε τὰ κοσμήματα καὶ τὰ δῶρα τοῦ ἀρραβῶνα τῆς. Ὁ φτωχὸς καὶ ἔντιμος Νικηταρᾶς ἔδωσε τὸ μόνο πολῦτιμο ἀντικείμενο ποὺ κατεῖχε, ἓνα πολῦτιμο τούρκικο σπαθὶ ποὺ τοῦ εἶχαν χαρίσει γιὰ τὰ ἀνδραγαθήματά του, ὅταν στὴν ἄλωση τῆς Τρίπολης εἶχε ἀποφύγει νὰ πάρει κάτι ἀπὸ τὰ λάφυρα.

Ὅμως, οἱ συνεισφορὲς ποὺ ἔδιναν οἱ στρατιῶτες καὶ οἱ φτωχοὶ ἄνθρωποι τοῦ λαοῦ ἔκαναν τὴν πιὸ βαθιὰ ἐντύπωσιν. «Ἐνας πυροβολητῆς τῆς Φρουρᾶς, πρόσφερε ὅλη τὴν περιουσία του δηλ. 200 γρόσια καὶ δύο ρουπιέδες. Κι' ἓνας ἄρρωστος στρατιώτης τοῦ τακτικοῦ, ὅσα εἶχε, δηλαδὴ ἓνα ἀργυρὸ καϊμαλὶ καὶ ἓνα

Θεόδωρος Βρυζάκης,
Ἡ ἔξοδος τοῦ Μεσολογγίου
(1855)

τάλληρο. Ἄλλοι στρατιῶτες ἔδιναν, ὅσοι εἶχαν ἀργυροστολισμένα ὄπλα, ἢ ἔσχιζαν τὶς χρεωστικὲς ἀποδείξεις μισθῶν, γιὰ περασμένους μῆνες, ποὺ τοὺς εἶχε δώσει ἡ κυβέρνησις. Μιὰ γρηά, ποὺ ἓνας Ἀράπης τῆς εἶχε κόψει τὸ ἓνα αὐτί, ἦρθε στὴν ἐπιτροπὴ καί, ἀφοῦ ἔβγαλε ἀπὸ τὸ μοναδικὸ τῆς αὐτί, τὸ χρυσὸ σκουλαρίκι τῆς, τὸ πρόσφερε. Ἕνα φτωχὸ παιδάκι, ποὺ ζητιάνευε ἢ καὶ κουβαλοῦσε νερὸ γιὰ νὰ ζήσει δύο τάλληρα, ὅλες δηλαδὴ τὶς οἰκονομίες του ἀπὸ τὶς ἐλεημοσύνες καὶ τὰ πρόσφερε».

Ὅμως, τὸ κορύφωμα ἦταν ὅταν ἐμφανίσθηκε ἡ πασίγνωσις καὶ θλιβερὴ Ψωροκώσταϊνα, πρόσφυγας ἀπὸ τὶς Κυδωνίες τῆς Μικρᾶς Ἀσίας ποὺ τὴν εἶχαν καταστρέψει οἱ Τοῦρκοι, σφάζοντας τὸν ἄντρα τῆς καὶ παίρνοντας τὰ παιδιά τῆς. Ἡ ἀρχόντισσα στὸν τόπο τῆς Ψωροκώσταϊνας ἐπιβίωνε στὸ Ναύπλιο ζητιανεύοντας, παράλληλα ὅμως περιμάζεψε, ἐπλενε καὶ φρόντιζε τὰ ὀρφανὰ παιδιά ποὺ περιφέρονταν στοὺς δρόμους. Ἦταν λοιπὸν τὸ ἀποκορύφωμα τῆς ἀξέχαστης ἐκείνης μέρας ἡ στιγμή ποὺ ἡ ταλαίπωρη Ψωροκώσταϊνα πλησίασε τὴν ἐπιτροπὴ καὶ πρόσφερε τὸ ἀσημένιο δακτυλίδι τῆς καὶ τὸ μοναδικὸ γρόσι ποὺ φύλαγε στὸν κόρφο τῆς.

Μὲ τὶς εἰσφορὰς εἶχε συγκεντρωθεῖ σημαντικό ποσό, ὥστε νὰ ἱκανοποιηθοῦν οἱ ἄμεσες ἀνάγκες τῶν πολεμιστῶν καὶ τοῦ ἐξοπλισμοῦ των. Ὅμως ὁ Γεννάδιος κάλεσε τὸν λαὸ καὶ τὸν στρατὸ νὰ ἀντιμετωπίσουν τὸ ἰσχυρὸ ἰππικὸ τῶν Τούρκων καὶ ζήτησε τὴ δήμευση τῶν ἀλόγων. «Ἀλλὰ ποῦ, θέλομεν εὔρει τοὺς ἵππους;... Ἄν δὲν μᾶς τοὺς δίδωσι, τοὺς παίρνομεν διὰ τῆς βίας;» ρώτησε.

Ὁ Γεννάδιος συνέχισε ἀπτόητος: «Ἰππικὸν θὰ σχηματίσωμεν. Τώρα θὰ σᾶς ἐρωτήσω: Θὰ ἐκστρατεύσωμεν καὶ ἡμεῖς κατὰ τῶν ἐχθρῶν;» καὶ ἐνῶ τὰ παιδιά τῶν σχολείων φώναζαν: «Σώσατε, σώσατέ μας ἀπὸ τὸν Τοῦρκο!», οἱ στρατιῶτες ἀπάντησαν μὲ τὴν κραυγὴ: «Ἐκστρατεύομεν, παιδιά μας, ἐκστρατεύομεν!»

Ὁ Γεννάδιος ἦταν πλέον παντοδύναμος. Ἄν ᾔθελε μπορούσε νὰ κυβερνήσει, ὅπως τοῦ πρότειναν. Ὅμως ὁ ἀνιδιοτελὴς καὶ σεμνὸς ἐκεῖνος πατριώτης δὲν εἶχε προσωπικὲς φιλοδοξίες. Προτίμησε νὰ ἐπιστρέψῃ στὸ ἐκπαιδευτικὸ του ἔργο.

Θεόδωρος Βρυζάκης, Ὁ Παλαιῶν Πατρῶν
Γερμανὸς εὐλογεῖ τὴ σημαία τῆς Ἐπανάστασης
(1865)

Ἡ Ἑλληνικὴ παράδοση ἀνάμεσα στὴν Ἀνατολὴ καὶ τὴ Δύση

Μ. Γ. Βαρβούνη
Καθηγητὴ Λαογραφίας
Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης /
Τμῆμα Ἱστορίας καὶ Ἐθνολογίας

Οἱ σύγχρονές μας γενιές τῶν Ἑλλήνων μεγάλωσαν ἀκούγοντας μία ἐμβληματική φράση μὲ πολιτικὸ περιεχόμενο, ὅτι «ἀνήκομεν εἰς τὴν Δύσιν». Ἀναμφισβήτητα, πρόκειται γιὰ μία παραδοχὴ ποὺ εἶχε τὴν ἀξία της στὸν μεταπολεμικὸ κόσμο, μὲ τὶς διαιρέσεις καὶ τὶς ἰδιαιτερότητές του, ὅταν οἱ ὅροι Ἀνατολὴ καὶ Δύση ταυτίζονταν ἀντιστοίχως μὲ τὰ ἀνατολικὸ καὶ δυτικὸ ὅπου καθεστῶτα. Ἀκόμη καὶ ὁ ἀγῶνας τῆς συντριπτικῆς πλειοψηφίας τοῦ πολιτικοῦ κόσμου τῆς χώρας μας γιὰ ἔνταξη στὴν τότε Εὐρωπαϊκὴ Κοινότητα εἶχε πα-

ρόμοιο χαρακτήρα, καθὼς σήμαινε τὴν εἰσδοχὴ σὲ ἓνα σύνολο χωρῶν, οἱ ὁποῖες τότε ἐκπροσωποῦσαν τὸν πολιτισμένο καὶ εὐημεροῦντα κόσμο.

Ζοῦμε ὅμως πλέον στὸν 21ο αἰῶνα, καὶ πολλὲς ἀπὸ ἐκεῖνες τὶς παραδοχές ἔχουν πλέον διαφοροποιηθεῖ δραστικά. Πολλὲς ἐπίσης εἶναι οἱ προσεγγίσεις ποὺ μποροῦμε νὰ κάνουμε στὸ σπουδαῖο καὶ καθοριστικῆς σημασίας αὐτὸ πρόβλημα, ἀπὸ τὶς ὁποῖες θὰ ἐπιμείνουμε ἐδῶ στὴ διάσταση τῆς παράδοσης, ἀφοῦ ἡ ἔνταξη στὴν Ἑνωμένη Εὐρώπη πλέον ἀπαιτεῖ

ἀλλαγές, διαφοροποιήσεις καὶ μετασχηματισμούς πού εἶναι ἀμφίβολο ἂν ὁ λαὸς ἐπιθυμεῖ νὰ γίνουν, δεδομένου ὅτι ἡ εἰσοδοχή μας στὴν εὐρωπαϊκὴ ἔνωση δὲν τέθηκε ποτὲ ὑπὸ τὴν κρίση καὶ τὴν ἔγκριση τοῦ κατὰ τὰ ἄλλα κυρίαρχου ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Ἐν προκειμένῳ, ἡ εὐρωπαϊκὴ μας θητεία ἀπαιτεῖ τὴν ἀλλαγὴ σὲ μία σειρὰ παραγόντων τῆς καθημερινότητας καὶ σὲ μία ἀλληλουχία δεδομένων τῆς πολιτιστικῆς μας ταυτότητας, πού οὐσιαστικά τείνουν στὴν παγκοσμιοποίηση καὶ στὴν πολιτισμική μας ἀλλοτρίωση. Εἶναι ἄλλωστε σαφές ὅτι ἡ παραμονὴ μας στὴν Εὐρώπη μὲ παράλληλη διατήρηση τῆς πολιτισμικῆς μας ἰδιοπροσωπείας ἀποτελεῖ ἓνα ὥραϊο μὲν, ἀλλὰ ἀπολύτως ρομαντικὸ καὶ ἀνεφάρμοστο ὄνειρο, ἀφοῦ κάθε ὄντοτητα μὲ κρατικά χαρακτηριστικά, ὅπως τείνει νὰ γίνη ἡ Εὐρωπαϊκὴ Ἑνωσις, δὲν ἀνέχεται τὴν ποικιλομορφία, ἀλλὰ ἀπαιτεῖ τὴν πολιτισμικὴ ὁμοιογένεια.

Καθὼς συχνὰ δὲν ἔχουμε καλὴ γνῶση τῶν εὐρωπαϊκῶν συνθηκῶν, δὲν ἀντιλαμβάνομαστε ὅτι πολλὰ νέα καὶ νεωτερικὰ στοιχεῖα πού ἐμεῖς προσλαμβάνουμε ὡς κυβερνητικὲς ἐπεμβάσεις καὶ ἰδεολογικὲς παρεμβάσεις, στὴν οὐσία δὲν εἶναι παρὰ στοιχεῖα τῆς πραγματικότητας πού συναποτελεῖ τὸ περίφημο «εὐρωπαϊκὸ κεκτημένο». Μὲ ἄλλα λόγια, δεδομένα πλήρως ἀντίθετα πρὸς τὴν ἑλληνορθόδοξη παράδοσή μας, ὅπως ἡ κατάργηση τῆς ἀργίας τῆς Κυριακῆς, ἡ ἰσχὺς τοῦ συμφώνου συμβίωσης ἀκόμη καὶ γιὰ ὁμοφυλόφιλα ζευγάρια ἢ ἡ ἐπιβολὴ τοῦ πολιτικοῦ γάμου ὡς ὑποχρεωτικοῦ, δὲν ἀποτελοῦν παρὰ ἐκδηλώσεις καὶ ἐκφάνσεις τοῦ περιφήμου «λαϊκοῦ κράτους». Δηλαδή, ἐνὸς κράτους ἄθρησκου, θρησκευτικὰ ἀποχρωματισμένου, πού θεωρεῖ τὴν ἐφαρμογὴ βασικῶν διατάξεων τοῦ νόμου τοῦ Θεοῦ ὡς ἔκφραση ρατσισμοῦ ἔναντι ὅσων ὀνομάζει «μειονότητες».

Νίκος Ἐγγονόπουλος, Μέγας Ἀλέξανδρος καὶ Παῦλος Μελάς (1977)

Θὰ πρέπει νὰ συνειδητοποιήσουμε ὅτι ἡ παραδοσιακὴ καθημερινότητα, μὲ τὶς ἐκάστοτε ἐφαρμογές της, καθορίζει ὅλα σχεδὸν τὰ πεδία τῆς ἰδιωτικῆς καὶ δημόσιας ζωῆς, ἀκόμη καὶ τὴν οἰκονομικὴ κατάστασις ἢ τὴν ἐξωτερικὴ πολιτικὴ μίας χώρας. Ἐπίσης, χρήσιμο εἶναι νὰ καταλάβουμε ὅτι ἡ δική μας παράδοση, πού διαμορφώθηκε στὴ σημερινή της μορφή στὸ πέρασμα ἀπὸ τὰ βυζαντινὰ στὰ μεταβυζαντινὰ καὶ στὰ νεότερα χρόνια, εἶναι ἐντελῶς διαφορετικὴ ἀπὸ αὐτὴν τοῦ δυτικοῦ πολιτισμοῦ. Στὴ Δύση, γιὰ παράδειγμα, ἔχει ἐπικρατήσῃ ὁ Διαφωτισμός, πού θεωρεῖ τὴν θρησκεία καὶ τὶς ἐκδηλώσεις τῆς ἰδιωτικῆς ὑπόθεσης, πού ξεχωρίζει τὴν κρατικὴ ἀπὸ τὴν ἐκκλησιαστικὴ πραγματικότητα καὶ πού ἔχει σχεδὸν θεοποιήσει τὴν ἔννοια τῆς ἰδιωτικότητας.

Ἀντιθέτως ἡ ἀνατολική παράδοση, ἡ παράδοσή μας, στηρίζεται στὴν ἀνὰ τοὺς αἰῶνες σφυρηλατημένη ἰδέα καὶ πρακτικὴ τῆς συναλληλίας κράτους καὶ Ἐκκλησίας, θεωρεῖ τὴν θρησκεία καὶ τὴν τελετουργικὴ ἔκφρασή τῆς ἀναπόδραστο δεδομένο τῆς καθημερινότητας καὶ δίνει μεγάλη σημασία στὴν κοινότητα καὶ τὴν ἐντὸς αὐτῆς ὕπαρξη, ἔκφραση καὶ ὑπόσταση τοῦ ἀτόμου. Στὸν λαό μας, ἡ ἔκφραση τῆς ἑλληνορθόδοξης λαϊκῆς θρησκευτικότητας, ἡ συμμετοχὴ στὴ θεία λατρεία, εἶναι φαινόμενο δημόσιο καὶ ὄχι ἰδιαιτερότητα ἰδιωτικῆ. Γιὰ τὸν λόγο αὐτὸ ἡ Ὁρθοδοξία εἶναι γιὰ μᾶς οὐσιώδης καὶ μοναδικὸς παράγοντας ταυτότητας, ποὺ ἐκφράζεται μὲ δημόσιο λόγο, καὶ κυριαρχεῖ στὴ ρητορικὴ τῶν συλλογικῶν μας ἐκδηλώσεων καὶ ἀναπαραστάσεων. Δὲν εἶναι ὑπόθεση προσωπικὴ, ὅπως ἴσως συμβαίνει γιὰ κάποιους λαοὺς τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης, εἶναι βίωμα συλλογικὸ μὲ ἀνοικτὴ καὶ διαπροσωπικὴ ἔκφραση. Ἐμφανῶς πρόκειται γιὰ δύο ἀπολύτως διαφορετικὲς παραδόσεις, ποὺ δὲν μποροῦν νὰ συνυπάρξουν καὶ νὰ συμβιβαστοῦν, καθὼς δὲν παρουσιάζουν κοινὰ σημεῖα σύγκλισης.

Βεβαίως, ἡ Ἐνωμένη Εὐρώπη φρόντισε ἐν μέρει τὴ διατήρηση καὶ προβολὴ τῶν ἐπιμέρους λαϊκῶν πολιτισμῶν τῶν λαῶν τῆς, μὲ προγράμματα στήριξης, ἐκδηλώσεις κ.λπ. Ἄν ὅμως δοῦμε ποιά κομμάτια τοῦ λαϊκοῦ πολιτισμοῦ διάλεξε νὰ στηρίξει, θὰ διαπιστώσουμε ὅτι ἡ προοπτικὴ αὐτὴ διακρίνεται γιὰ μία φολκλοριστικὴ προοπτικὴ ἀνάδειξης θεαματικῶν στοιχείων καὶ τελετουργικῶν πρακτικῶν, ἐρήμην τῆς οὐσιαστικῆς ὑπόστασης τοῦ λαϊκοῦ πολιτισμοῦ, ἡ ὁποία ἀφεύκτως συνδέεται μὲ τὸν τομέα τῶν νοοτροπιῶν, τῶν ἰδεολογιῶν καὶ τῶν ἀντιλήψεων. Δηλαδὴ συνδέεται μὲ τὸν λεγόμενο «πνευματικὸ πολιτισμό», στὸν ὁποῖο τὸ κυριότερο καὶ οὐσιαστικότερο μέρος κατέχει ἡ λαϊκὴ θρησκευτικὴ καὶ ἡ παραδοσιακὴ θρησκευτικὴ συμπεριφορὰ.

Δὲν εἶναι βέβαια τυχαῖο ὅτι τὰ δεδομένα αὐτὰ δὲν τυχαίνουν καμιᾶς εὐρωπαϊκῆς στήριξης, ἢ, ἂν αὐτὸ γίνετο, περιορίζεται σὲ ὅσα ἀποτελοῦν κοινὰ στοιχεῖα μεταξὺ διαφόρων θρησκειῶν καὶ τοπικῶν θρησκευτικῶν παραδόσεων. Ὡστόσο, τὸ πρόβλημα δὲν εἶναι στὶς ταυτότητες, σὲ ὅσα δηλαδὴ συνδέουν τοὺς λαοὺς, ἀλλὰ στὶς ἐτερότητες, σὲ ὅσα τοὺς διακρίνουν καὶ τοὺς χωρίζουν. Αὐτὰ εἶναι ποὺ ἀποτελοῦν τὴν ἰδεολογικὴ βάση τῶν ἐκάστοτε συγκρούσεων, καὶ αὐτὰ πρέπει νὰ γίνουν ἀντικείμενο ἀλληλοκατανόησης, ὥστε οἱ ἐπιμέρους συγκρούσεις νὰ περιοριστοῦν ἢ νὰ ἐξαφανιστοῦν, καὶ ὄχι νὰ ἀποκρυβοῦν, ὅπως ἡ ὑφισταμένη εὐρωπαϊκὴ διαχείρισή τους ἀποσκοπεῖ νὰ κάνει.

Ἀπὸ τὴν ἄλλη πλευρά, ζητήματα ὅπως ἡ τρέχουσα ἠθικὴ, τὰ ὅρια μεταξὺ παραδεκτοῦ καὶ ἀπαράδεκτου, οἱ κάθε εἶδους κοινωνικὲς ἀντιλήψεις καὶ πρακτικὲς, ἀκόμη καὶ ὀρισμένες οικονομικὲς πρακτικὲς ἐφάπτονται καὶ συνδέονται μὲ τὸ θρησκευτικὸ σύστημα ποὺ ἐπικρατεῖ σὲ κάθε λαό. Ἐν προκειμένῳ, ὁ λαός μας ἦταν μέχρι πρότινος σχεδὸν ἀποκλειστικὰ ὀρθόδοξος, καὶ ἡ ἔννοια καὶ πρακτικὴ τῶν θρησκευτικῶν μειονοτήτων ἦταν τοπικὰ περιορισμένες. Σήμερα βέβαια οἱ συνθῆκες ἔχουν ἐν μέρει ἀλλάξει, καὶ ἡ ἑλληνικὴ κοινωνία τείνει πρὸς τὴν πολυπολιτισμικότητα, καὶ τὴν συνακόλουθὴ τῆς πολυθρησκευτικότητας, καὶ αὐτὸ θὰ πρέπει ἐπίσης νὰ ληφθεῖ σοβαρὰ ὑπόψη.

Ἄν λοιπὸν δοῦμε τὸ ζήτημα ἀπὸ τὴν πολιτισμικὴ πλευρά, καὶ μάλιστα ἀπὸ τὴν ὀπτικὴ τοῦ λαϊκοῦ πολιτισμοῦ μας, δὲν ἀνήκουμε στὴ Δύση, ἀλλὰ στὴν Ἀνατολή. Τὸ ζήτημα ὅμως δὲν εἶναι καὶ τόσο ἀπλό, δεδομένου ὅτι ἡ εὐρύτερη αὐτὴ ὑπαγωγή σχετίζεται μὲ ζητήματα πολιτικῆς καὶ οἰκονομίας. Φυσικὰ καὶ ὅλοι θέλουμε νὰ ἀνήκουμε σὲ μία ὁμάδα κρατῶν πολιτισμένων καὶ προηγμένων, οικονομικὰ δυνατῶν καὶ

Θεόφιλος Κεφαλῆς-Χατζημιχαήλ, Κουλουροπώλης Σμύρνης (1933)

μέ ὑψηλὸ ἐπίπεδο ζωῆς γιὰ τοὺς πολίτες τους. Τὸ ζήτημα εἶναι μέχρι ποιοῦ σημείου εἴμαστε διατεθειμένοι νὰ ὑποχωρήσουμε, πόσα εἴμαστε διατεθειμένοι νὰ υἱοθετήσουμε ἢ νὰ παραδεχθοῦμε, προκειμένου νὰ παραμείνουμε μέλη αὐτῆς τῆς ομάδας. Γιὰ παράδειγμα, καλὴ φυσικὰ εἶναι ἡ παραμονὴ σὲ ἓνα ἐνιαῖο καὶ ἰσχυρὸ νόμισμα, ὅμως κατὰ πόσο ὡς κοινωνία εἴμαστε διατεθειμένοι νὰ ἀλλοτριωθοῦμε, νὰ ἀπολέσουμε ἀρχές καὶ ἀξίες γιὰ νὰ μείνουμε σὲ αὐτό, ἀφοῦ, ὅπως τὰ πράγματα δείχνουν, ἄλλος, μέσος δρόμος δὲν ὑπάρχει.

Ἀναμφισβήτητα, σὲ αὐτὴν τὴν ἀντινομία ἐδράζεται τὸ γεγονὸς ὅτι ὅλο καὶ περισσότερο τὰ τελευταῖα χρόνια, στὸ πλαίσιο τῶν ὧσων ἡ κοινὴ εὐρωπαϊκὴ ἔννομη

τάξη ἐπιβάλλει, ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία βλέπει τὸ κράτος νὰ ἀποχωρίζεται ἀπὸ αὐτήν, καὶ ταυτοχρόνως ἀπὸ τὴν παράδοση τοῦ Γένους, ποὺ θέλει τὴν Ἐκκλησία νὰ ἀποτελεῖ οὐσιώδεις τμήμα τῆς δημόσιας ζωῆς. Ἡ ἰδέα καὶ ἡ πρακτικὴ τοῦ «λαϊκοῦ κράτους», ποὺ ἔχει τὶς ρίζες του στὶς διδασχές τοῦ εὐρωπαϊκοῦ διαφωτισμοῦ, κερδίζει ὅλο καὶ περισσότερο ἔδαφος, κι αὐτὸ ἐκδηλώνεται μέσω μίας σειρᾶς θεσμικῶν προβλέψεων, οἱ ὁποῖες συχνὰ προκαλοῦν τὴν ἐνίοτε ἔντονη, μὰ κατὰ κανόνα ἀτελέσφορη, ἀντίδραση τῶν ἐκκλησιαστικῶν παραγόντων.

Ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖο κάθε λαὸς σκέφτεται γιὰ τὴν θρησκεία του καὶ τὴν αἰσθάνεται ὡς βασικὸ παράγοντα τῆς ταυ-

Θεόφιλος Κεφαλάς-Χατζημικαήλ, 'Ο χορός τῶν Μεγάρων (1933)

τότητας καὶ τῆς καθημερινότητάς του, ποι-
κίλλει κατὰ περίπτωσιν. Εἰδικότερα στοὺς
Ἕλληνας, εἶναι γνωστὸ ὅτι ἡ Ὁρθοδοξία
ἀποτελεῖ ἀπὴν καθημερινὴν πραγματικό-
τητα, καὶ ὅτι οἱ κυριότερες ἐκφάνσεις τῆς
προσωπικῆς, τῆς οἰκογενειακῆς καὶ τῆς
κοινωνικῆς ζωῆς συνδέονται μὲ τὴν ἐκκλη-
σιαστικὴν πράξιν καὶ πρακτικὴν. Γι' αὐτὸ καὶ ὁ
Ἕλληνας, ὅσο κι ἂν ἀργεῖ νὰ ἐκκλησιαστεῖ,
στὰ ἐκκλησιαστικὰ ὁμῶς πλαίσια ζεῖ τὶς με-
γάλες καὶ ὀριακὲς στιγμὲς τῆς ζωῆς του,
ἀτομικῆς καὶ συλλογικῆς, καὶ ἐκεῖ ἐπιζητεῖ
νὰ ἀναγνωριστεῖ καὶ νὰ τιμηθεῖ, καθὼς ἡ
διακεκριμένη – μὲ τὴν κοσμικὴ ἔννοια τοῦ
ὄρου – θέσιν στὸ ἐκκλησιαστικὸ σῶμα ἀπο-
τελοῦσε πάντοτε παράγοντα πρόσληψης
εἰδικοῦ κοινωνικοῦ γοήτρου.

Γιὰ τὸ Γένος μας λοιπόν, ἡ σχέση μὲ
τὴν Ὁρθοδοξία καὶ τὴν Ὁρθόδοξην Ἐκκλησίαν
εἶναι βασικὸς προσδιοριστικὸς παράγοντας
ταυτότητας, ἔκφραση ζωῆς συνυφασμένη
μὲ τὴ συλλογικὴ μας ὑπόστασι καὶ ὑπαρ-
ξιν. Τὴν πραγματικότητα αὕτη ἀποσκοπεῖ νὰ
ἀποδυναμώσῃ – ἀκόμη καὶ νὰ ἐξαφανίσει –
ἡ εὐρωπαϊκὴ ἰδέα τῆς σχέσεως τοῦ πολίτη μὲ

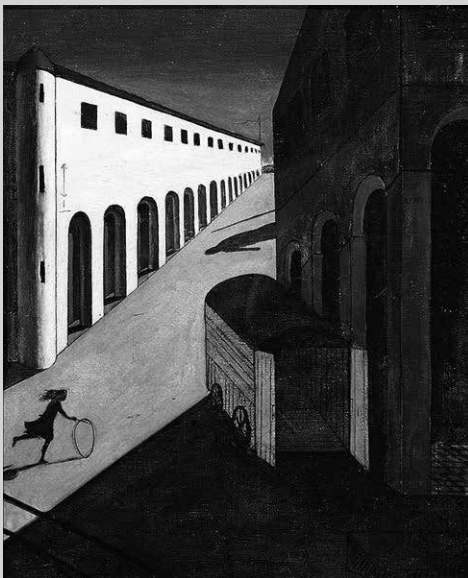
τὴν θρησκείαν του, σύμφωνα μὲ τὴν ὁποία τὸ
θρησκευτικὸ βίωμα ἀποτελεῖ ὑπόθεσι ἰδιω-
τικὴ, στὴν ὁποία δὲν πρέπει νὰ προσδίδο-
νται δημόσια χαρακτηριστικά. Πρόκειται γιὰ
ἰδέες ποὺ προέρχονται ἀπὸ τὴν παράδοσι
τοῦ Διαφωτισμοῦ, οἱ ὁποῖες δὲν βρίσκουν
ἀπήχησι στοὺς ἀνατολικοὺς λαοὺς, στοὺς
ὁποίους ἡ ὀρθόδοξη θρησκευτικὴ παράδο-
σι εἶναι στενὰ δεμένη μὲ τὴ συνολικὴ ὑπαρ-
ξι καὶ ἔκφρασι τοῦ ἀνθρώπου.

Καθὼς τὰ τελευταῖα χρόνια ὅλο καὶ
περισσότεροι ὀρθόδοξοι λαοὶ τῆς Ἀνα-
τολῆς ἐντάσσονται στὸ πλαίσιο τῆς Εὐρω-
παϊκῆς Ἐνωσης, πληθαίνουν οἱ φωνὲς ποὺ
ἀμφισβητοῦν αὐτὲς τὶς κοινὲς δυτικοευ-
ρωπαϊκὲς παραδοχὲς καὶ πρακτικὲς. Τώρα
πιὰ ἡ Ὁρθοδοξία δὲν ἀποτελεῖ πίστι καὶ
πολιτιστικὸ βίωμα μόνον τοῦ ἑλληνικοῦ,
ἀλλὰ καὶ ἄλλων λαῶν, οἱ ὁποῖοι συχνὰ συ-
νιστοῦν ἀνερχόμενες δυνάμεις στὸ εὐρω-
παϊκὸ πλαίσιο, κι ἴσως αὐτὸ σημαίνει ὅτι
ἤρθε ἡ ὥρα νὰ ἀναθεωρηθοῦν βασικὲς
παραδοχὲς τῆς μέχρι σήμερον θρησκευ-
τικῆς – ἀλλὰ καὶ πολιτιστικῆς – πολιτικῆς
τῶν εὐρωπαϊκῶν διοικητικῶν ἀρχῶν.

Μὲ βάση ὅσα παραπάνω ἀκροθιγῶς ἀναφέρθηκαν, τὸ ἐρώτημα ἂν πολιτισμικὰ ἀνήκουμε στὴ Δύση ἢ στὴν Ἀνατολή, ἄρα καὶ ἂν πρέπει πολιτικὰ νὰ ἀνήκουμε ἐδῶ ἢ ἐκεῖ, φαίνεται πολυσύνθετο καὶ περιπλεγμένο, καὶ δὲν ἐπιδέχεται μία ἀπλουστευτικὴ καὶ μονολιθικὴ ἀπάντηση. Σὲ κάθε περίπτωση ὅμως εἶναι ζήτημα ἐπιλογῶν τῆς κοινωνίας μας, καὶ οἱ ἐπιλογές αὐτές ἔχουν καὶ τὸ ἀνάλογο κόστος, καθὼς θὰ διαμορφώσουν τὴ ζωὴ ὅχι μόνο τῇ δικῇ μας, ἀλλὰ καὶ τῶν παιδιῶν καὶ τῶν ἀπογόνων μας.

Στὶς μέρες μας βρίσκεται σὲ ἐξέλιξη μία περίπλοκη ὁμογενοποιητικὴ διαδικασία, ἡ ὁποία συνοπτικὰ ὀνομάζεται «παγκοσμιοποίηση». Τὰ κίνητρα τῆς πραγματικότητας αὐτῆς, τὴν ὁποία τείνουν νὰ μᾶς ἐπιβάλουν διάφοροι καὶ μὲ ποικίλους τρόπους – ἀνάμεσα στοὺς ὁποίους ἡ προβολὴ καὶ ἐπιβολὴ διὰ τῆς μιμήσεως πολιτισμικῶν προτύπων ἀπὸ τὰ μέσα μαζικῆς ἐνημέρωσης καὶ διαδικτυακῆς ἐπικοινωνίας – εἶναι κατ' οὐσίαν οἰκονομικά, καθὼς στοχεύουν στὴν δημιουργία μεγάλων ἀγορῶν, στὴν καλλιέργεια ἀγοραστικοῦ κοινοῦ πολυεθνικοῦ μὲ τὶς ἴδιες αἰσθητικὲς προτιμήσεις, ὥστε τὰ προϊόντα τῶν πολυεθνικῶν ἐταιρειῶν ποὺ στηρίζουν τὴν ὅλη προσπάθεια νὰ διοχετεύονται στὶς ἀγορές καὶ νὰ ἀπορροφῶνται χωρὶς ἰδιαίτερο κόστος.

Ἐδῶ ἀπαιτεῖται ἡ προσωπικὴ μας ἀντίσταση, ὡς μία πράξη εὐθύνης ἀπέναντι στὴν ἱστορία καὶ στὴν παράδοση τοῦ Γένους, ἀλλὰ καὶ στὸ μέλλον τῶν παιδιῶν μας. Ἄν ὁ ἑλληνορθόδοξος χαρακτήρας τῆς παράδοσής μας ἀλλοιωθεῖ ἢ καταστραφεῖ, θὰ ἔχουμε χάσει τὴν βασικὴ πυξίδα τῆς πορείας τοῦ Γένους μας στὰ ταραγμένα νερὰ τῆς ἱστορίας, καὶ στὸν εὐρύτερο μεσογειακὸ καὶ βαλκανικὸ πῶρο, ὅπου πνέουν συχνὰ ἐπικίνδυνοι θυελλώδεις ἄνεμοι. Τὸ μέλλον μας εἶναι ἄρρηκτα δεμένο μὲ τὴν ἰδιαίτερη ταυτότητά μας, γι' αὐτὸ καὶ

Giorgio de Chirico,
Μυστήριο καὶ Μελαγχολία ἐνός Δρόμου (1914)

ἡ ἐμμονὴ στὴν παράδοσή μας, στὴν θρησκεία, στὶς κοινωνικὲς καὶ πολιτισμικὲς δομές μας ἀποτελεῖ πράξη πολιτισμικῆς ἀντίστασης, ποὺ συνδέεται στενὰ μὲ τὴν δυνατότητα ἐπιβίωσής μας στὸ πλαίσιο τῆς ἱστορικῆς συγκυρίας ποὺ καθημερινὰ διαμορφώνεται.

Νομίζω ὅτι τὸ Γένος μας βρίσκεται σὲ μία ἀπολύτως κρίσιμη καὶ ὀριακὴ καμπὴ τῆς ἱστορίας του. Ἦρθε ἡ ὥρα νὰ ἀποφασίσουμε ἂν ἡ εὐμαρεία μας εἶναι προτιμητέα τῆς πολιτισμικῆς μας ἀλλοτρίωσης καὶ διαφοροποίησης. Ἡ ἀπόφαση πρέπει νὰ εἶναι ὑπεύθυνη, ταυτοχρόνως δὲ συλλογική. Καὶ στὴ διαμόρφωση αὐτῆς τῆς συνείδησης, ποὺ δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ γεῖρει πρὸς τὴν μεριὰ τῆς ἑλληνορθόδοξης παράδοσής μας, ἡ Ἐκκλησία μας ἔχει καθῆκον καὶ εὐθύναν νὰ συμβάλλει ἀποφασιστικά.

Ἐκκλησιαστικὲς εἰδήσεις

Ἐπιμέλεια: Ἀρχιμανδρίτης τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου Βαρθολομαῖος Ἱατρίδης,
Ἱεροκῆρυξ Ι. Μ. Μαρωνείας & Κομοτηνῆς

Πνευματικὴ κίνηση Ἰανουαρίου - Μαρτίου 2016

ΚΟΠΗ ΤΗΣ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΗΣ ΑΓΙΟΒΑΣΙΛΟΠΙΤΤΑΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΜΑΡΩΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ

Τὴν Πέμπτη 31 Δεκεμβρίου 2015 ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμων χοροστάτησε στὴν ἀκολουθία τοῦ ἑσπερινοῦ στὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸ Ναὸ Ἀγίου Βασιλείου Παγουριῶν. Ἀκολούθως, μετέβη στὸ Μητροπολιτικὸ Μέγαρο, ὅπου παρουσία τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου, τῶν Τοπικῶν Ἀρχῶν τοῦ Νομοῦ καὶ τῆς πόλεως, τῶν Ἱεροψαλτῶν καὶ πιστοῦ Λαοῦ, εὐλόγησε τὴν Πρωτοχρονιάτικη Ἀγιοβασιλόπιττα.

ΤΑ ΑΓΙΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ ΣΤΗΝ ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΜΑΡΩΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ

Ἡ Δεσποτικὴ Ἑορτὴ τῆς Θείας Ἐπιφανείας ἐορτάσθη στὴν Ἱερὰ Μητρόπολη Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς μὲ ἐπίκεντρο τὸν Καθεδρικὸ Ναὸ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Κομοτηνῆς, ὅπου ἱερούργησε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Παντελεήμων. Μετὰ τὸ πέρασ τῆς Θείας Λειτουργίας ὁ Σεβασμιώτατος ἐτέλεσε τὴν ἀκολουθίαν τοῦ Μεγάλου Ἀγιασμοῦ.

Ἀκολούθως, ὁ Σεβασμιώτατος μετέβη

στήν δεξαμενὴ τῆς πόλεως, ὅπου κατέδυσεν τὸν Τίμιο Σταυρό, κατόπιν μετέβη στὸν λιμένα τῆς Μαρωνείας, ἐνῶ τὴν ἀκολουθία ἀνέγνωσε κατὰ τὴν ρίψη τοῦ Τιμίου Σταυροῦ στὸν λιμένα τοῦ Φαναρίου, ὡς καὶ ἐν συνεχείᾳ στὸν Ποταμὸν Κομφᾶτον τῆς περιφερείας Ἰάσμου.

ΕΥΛΟΓΙΑ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΗΣ ΑΓΙΟΒΑΣΙΛΟΠΙΤΤΑΣ ΤΩΝ ΒΡΕΦΟΝΗΠΙΑΚΩΝ ΣΤΑΘΜΩΝ

Τὴν Πέμπτη, 14ῃ Ἰανουαρίου 2016, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμων εὐλόγησε τὴν πρωτοχρονιάτικη Ἁγιο-Βασιλόπιττα τῶν Α΄ καὶ Β΄ Βρεφονηπιακῶν Σταθμῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως παρουσίᾳ τῶν παιδιῶν, τῶν διδασκόντων καὶ ἐργαζομένων σ' αὐτοῦς.

ΕΥΛΟΓΙΑ ΑΓΙΟΒΑΣΙΛΟΠΙΤΤΑΣ ΣΤΗ ΣΧΟΛΗ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

Τὸ ἀπόγευμα τῆς 14ης Ἰανουαρίου 2016, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας εὐλόγησε τὴν πρωτοχρονιάτικη Ἁγιο-Βασιλόπιττα τῆς Σχολῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς, ὅπου προηγήθη ἡ ἀκολουθία τοῦ ἑσπερινοῦ στὸ παρεκκλήσιο τῆς Σχολῆς ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ὁσίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκνοῦ.

ΕΥΛΟΓΙΑ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΗΣ ΑΓΙΟΒΑΣΙΛΟΠΙΤΤΑΣ ΤΟΥ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟΥ

Τὸ ἀπόγευμα τῆς Τρίτης, 19ης Ἰανουαρίου 2016, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας εὐρέθη στὸν Καθεδρικὸ Ναὸ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Κομοτηνῆς, ὅπου εὐλόγησε τὴν πρωτοχρονιάτικη Ἁγιο-Βασιλόπιττα τοῦ Κοινωνικοῦ Φροντιστηρίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΑΓΙΟΥ ΤΙΜΟΘΕΟΥ

Ἡ Ἱερὰ Μητρόπολις Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς πανηγύρισε τὴν μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Τιμοθέου στὸ ὁμώνυμο ἐντὸς τοῦ Ἐπισκοπείου Παρεκκλήσιο.

Τὸ ἀπόγευμα τῆς Πέμπτης, 21ης Ἰανουαρίου 2016, ἐτελέσθη ἡ ἀκολουθία τοῦ πανηγυρικοῦ ἑσπερινοῦ μετ' ἄρτοκλασί-ας, Χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμονος. Τὴν διακονία τοῦ λόγου ἀνέλαβε ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης π. Νεκτάριος Δημητρώπουλος, Ἐφημέριος καὶ Ἀρχιερατικὸς Ἐπίτροπος Σαππῶν.

ΓΕΥΜΑ ΣΤΟΥΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΥΣ ΣΤΟΝ ΤΟΜΕΑ ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΤΟΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ

Τὴν Πέμπτη 28 Ἰανουαρίου 2016, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας παρέθεσε γεῦμα πρὸς τιμὴν τῶν ἐργαζομένων στὸν Τομεὰ Καθαριότητος καὶ τῶν Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Δήμου Κομοτηνῆς στὴν αἴθουσα τοῦ Πνευματικοῦ Κέντρου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Τοῦ Θεοῦ Σοφίας Κομοτηνῆς.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΜΟΣ ΜΑΘΗΤΩΝ ΣΤΟΝ ΚΑΘΕΔΡΙΚΟ ΝΑΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ

Τὴν Παρασκευὴ 29 Ἰανουαρίου 2016, ἐτελέσθη μὲ ἀφορμὴ τὴν ἐορτὴ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, προστατῶν τῆς Παιδείας τοῦ Γένους ἡμῶν, πανηγυρικὴ Θεία Λειτουργία ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμονος στὸν Ἱερὸ Καθεδρικό Ναὸ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Κομοτηνῆς, ὑπὲρ ὑγείας, προόδου καὶ φωτισμοῦ τῶν διδασκόντων καὶ διδασκομένων στὶς τρεῖς βαθμίδες Ἐκπαιδεύσεως τοῦ Νομοῦ, τῇ συμμετοχῇ αὐτῶν, ὡς καὶ μνημόσυνο ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν Εὐεργετῶν τῆς Παιδείας τοῦ Γένους μας.

ΕΥΛΟΓΙΑ ΒΑΣΙΛΟΠΙΤΤΑΣ ΓΕΝΙΚΟΥ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ

Τὸ μεσημέρι τῆς Παρασκευῆς, 29ης Ἰανουαρίου 2016, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας εὐλόγησε τὴ Βασιλόπιττα τοῦ ἱατρικοῦ, Νοσηλευτικοῦ καὶ Διοικητικοῦ Προσωπικοῦ τοῦ Γενικοῦ Νοσοκομείου Κομοτηνῆς «Σισμανόγλειο», παρουσίᾳ τοῦ προσωρινοῦ Διοικητοῦ τοῦ Νοσηλευτικοῦ Ἰδρύματος, Ἰατροῦ κ. Κωνσταντίνου Μαυροματίδη.

Η ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΙΕΡΑΡΧΩΝ

Ἡ Ἱερὰ Μητρόπολις Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς, μὲ τὴν εὐκαιρία τοῦ ἐορτασμοῦ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, προστατῶν τῆς Παιδείας τοῦ Γένους μας, διοργάνωσε τὸ ἀπόγευμα τῆς Παρασκευῆς, 29ης Ἰανουαρίου 2016, πανηγυρικὴ ὁμιλία στὴν αἴθουσα τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου μὲ ὁμιλητὴ τὸν κ. Δημήτριο Βλάχο, Σχολικὸ Σύμβουλο Φιλολόγων, μὲ θέμα: «Σκέψεις γιὰ τὴν παιδεία μὲ ἀφορμὴ τοὺς Τρεῖς Ἱεράρχες».

ΕΥΛΟΓΙΑ ΒΑΣΙΛΟΠΙΤΤΑΣ ΤΟΥ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΥ ΣΤΑΘΜΟΥ

Τὸ ἀπόγευμα τῆς Τρίτης, 2ας Φεβρουαρίου 2016, στὶς ἐγκαταστάσεις τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς ἔλαβε χώρα ἡ εὐλογία τῆς Βασιλόπιττας ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου, παρουσίᾳ τῶν ραδιοφωνικῶν παραγωγῶν καὶ συνεργατῶν καὶ τοῦ ὑπευθύνου τοῦ Σταθμοῦ κ. Θεοδώρου Βρουζέλη.

Η ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΗΛΑΤΟΥ

Τὸ ἀπόγευμα τῆς Κυριακῆς, 7η Φεβρουαρίου 2016, ἐτελέσθη ἡ ἀκολουθία τοῦ Μεγάλου Ἑσπερινοῦ στὸν πανηγυρίζοντα Ἑνοριακὸ Ἱερὸ Ναὸ Ἀγίου Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου Νέου Σιδηροχωρίου, ὅπου ἐχοροστάτησε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας. Μετὰ τὴν ἀκολουθίαν ἔλαβε χώρα ἡ λιτάνευση τῆς εἰκόνας τοῦ Ἀγίου Θεοδώρου, συνοδείᾳ ἀγήματος τῆς XXI Τ.Θ. Ταξιαρχίας καὶ τῆς Φιλαρμονικῆς τοῦ Νέου Σιδηροχωρίου. Τὸ πρωῒ τῆς κυριωνύμου ἡμέρας ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμων προεξῆρχε τῆς Θείας Λειτουργίας καὶ ἐκήρυξε τὸν Θεῖο λόγο στὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸ Ναό.

ΕΥΛΟΓΙΑ ΒΑΣΙΛΟΠΙΤΤΑΣ ΙΕΡΑΤΙΚΩΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΩΝ

Τὴν Δευτέρα 8 Φεβρουαρίου 2016, μέ πρωτοβουλία τοῦ Ταμείου Ἀρωγῆς Κληρικῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς διργανώθηκε ἐκδήλωση πρὸς τιμὴν τῶν Ἱερατικῶν οἰκογενειῶν. Ὁ Σεβασμιώτατος εὐλόγησε τὴν Βασιλόπιττα καὶ ὁμίλησε κατάλληλα στοὺς Ἱερεῖς καὶ στὰ μέλη τῶν οἰκογενειῶν τους. Ἐξῆρε τὴν διακονία τους στὴν τοπικὴ Ἐκκλησία καὶ τοὺς προέτρεψε νὰ συνεχίσουν τὴν προσφορά τους γιὰ τὴ σωτηρία τῶν ψυχῶν, ἐνῶ εὐχαρίστησε τὶς Πρεσβυτέρους καὶ τὰ παιδιά τῶν Ἱερέων γιὰ τὴν συμπαράστασή τους πρὸς τοὺς Ἐφημερίους.

ΜΙΑ ΞΕΧΩΡΙΣΤΗ ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΣΤΗΝ ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ

Σὲ μιὰ ἰδιάζουσα Θεία Λειτουργία προεξῆρχε τὴν Κυριακὴ, 14η Φεβρουαρίου 2016, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμων, στὸν Ἑνοριακὸ Ἱερὸ Ναὸ Ἀγίας Βαρβάρας Κομοτηνῆς, ἀφοῦ κατὰ τὴ διάρκειά της ἱερολογήθηκε τὸ Μυστήριο τῶν Γάμων ἐνὸς νέου ζευγαριοῦ. Μάλιστα ὁ πατέρας τοῦ νυμφίου εἶναι ὁ Πρωτοπρεσβύτερος π. Ἰωάννης Μακίδης, ὑπεύθυνος τοῦ ἔργου Νεότητος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Παντελεήμων συνεχάρη τὸ ζεῦγος γιὰ τὴν ἀπόφασή του, ἐνῶ ὑπενθύμισε στὸ ἐκκλησίασμα ὅτι στὰ πρῶτα χρόνια τῆς Ἐκκλησίας τὰ Μυστήρια ἦταν συνδεδεμένα μὲ αὐτὸ τῆς Θείας Λειτουργίας.

ΥΠΟΔΟΧΗ ΤΗΣ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΥ ΙΕΡΑΣ ΕΙΚΟΝΟΣ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΤΗΣ ΜΑΛΕΒΗΣ

Τὴν θαυματουργὸ Εἰκόνα τῆς Παναγίας τῆς Μαλεβῆς ὑποδέχτηκε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμων ἐπικεφαλῆς τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ εὐσεβοῦς Λαοῦ τῆς Μητροπόλεως στὸν Καθεδρικὸ Ναὸ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Κομοτηνῆς. Τὸ ἱερὸ εἰκόνισμα συνόδευσαν οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολῖται: Μαντινείας καὶ Κυνουρίας κ. Ἀλέξανδρος, Ξάνθης καὶ Περιθεωρίου κ. Παντελεήμων, καὶ Ἱερισσοῦ, Ἀγίου Ὁρους καὶ Ἀρδαμερίου κ. Θεόκλητος, καθὼς καὶ ἡ Ἁγουμένη τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, Γερόντισσα Παρθενία.

Ἀμέσως μετὰ τὴν ὑποδοχὴ ἐπηκολούθησε Δοξολογικὴ δέσση καὶ ἀμέσως μετὰ ὁ Ποιμενάρχης μας ἀπηύθυνε λόγον εὐχαριστίας πρὸς τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Μαντινείας καὶ Κυνουρίας κ. Ἀλέξανδρον γιὰ τὴν ἀποδοχὴ τοῦ αἰτήματος, ἀλλὰ καὶ τὴν συνοδεία τῆς θαυματουργοῦ Θεομητορικῆς Εἰκόνης ἀπὸ τὴν Πελοπόννησον στὴ Θράκη καὶ ἐπικαλέστηκε τὴν μεσιτεία τῆς Θεομήτορος στὴ ζωὴ καὶ τὰ ἔργα τους γιὰ τὴν πρόοδο καὶ εὐημερία τῆς περιοχῆς.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ ΣΤΟΝ ΠΡΩΤΑΘΛΗΤΗ ΚΛΕΙΣΤΟΥ ΣΤΙΒΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟ ΜΠΑΝΙΩΤΗ

Μὲ ἀφορμὴ τὴν διάκριση τοῦ Κομοτηναίου Κωνσταντίνου Μπανιώτη στὸ ἄλμα εἰς ὕψος ἡ τοπικὴ Ἐκκλησία καὶ ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμων συχαίρουν προσωπικῶς τὸν χρυσὸ Πρωταθλητὴ.

ΜΙΑ ΞΕΧΩΡΙΣΤΗ ΒΑΠΤΙΣΙΣ

Σέ μιά ἰδιάζουσα Θεία Λειτουργία προεξῆρχε τὸ Σάββατο, 27 Φεβρουαρίου 2016, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας στὸν Ἑνοριακὸ Ἱερὸ Ναὸ Ἀγίας Βαρβάρας Κομοτηνῆς, ἀφοῦ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Θείας Λειτουργίας ἱερολογήθηκε τὸ Μυστήριον τῆς Βαπτίσεως τοῦ τέκνου ἑνὸς νέου ζευγαριοῦ, τῶν Παναγιώτη Πορτοκαλίδη καὶ Μαρίνας Κokoζίδου, τὸ ὁποῖον ἔλαβε τὸ ὄνομα Δημήτριος.

ΤΟ ΨΥΧΟΣΑΒΒΑΤΟ ΣΤΗΝ ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΜΑΡΩΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ

Τὴν 5η Μαρτίου 2016, Ψυχοσάββατον τῆς Ἀπόκρεω, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμων ἱερούργησε στὴν Ἱερὰ Κοινοβιακὴ Μονὴ Παναγίας Φανερωμένης Βαθυρρύακος. Μετὰ τὸ πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας μετέβη στὸ Κοιμητήριον τῆς Κομοτηνῆς, ὅπου ἐτέλεσε τρισάγιον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν προκατόχων τοῦ Ἀρχιερέων, ὡς καὶ τῶν κεκοιμημένων Ἱερέων τῆς Μητροπόλεως.

Ἐν συνεχείᾳ, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης προέστη τῆς ἐπιμνημοσύνου δεήσεως στὸ Στρατιωτικὸ Κοιμητήριον Κομοτηνῆς δεηθεὶς ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν ὑπὲρ Πίσσεως καὶ Πατρίδος ἡρωϊκῶς ἀγωνισαμένων καὶ ἐνδόξως πεσόντων.

Ἀκολούθως, ὁ Σεβασμιώτατος μετέβη στὸν Καθεδρικὸ Ναὸ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Κομοτηνῆς, ὅπου προέστη τῆς ἐπιμνημοσύνου δεήσεως ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν πεσόντων κατὰ τὴν ἐκτέλεση τοῦ καθήκοντος Ἀστυνομικῶν.

Ο Α΄ ΚΑΤΑΝΥΚΤΙΚΟΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Τὸ ἀπόγευμα τῆς Κυριακῆς, 13ης Μαρτίου 2016, στὸν Μητροπολιτικὸ Ναὸ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Κομοτηνῆς ἐτελέσθη ὁ Α΄ Κατανυκτικὸς ἑσπερινός, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμονος τῇ συμμετοχῇ τοῦ ἱεροῦ Κλήρου καὶ πολυαριθμοῦ χοροῦ ἱεροψαλτῶν.

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Παντελεήμων ἀνέπτυξε ἐκτενῆ ἐποικοδομητικὴ ὁμιλίαν ἐρμηνεύσας τὴν εὐχὴ τοῦ Ἀγίου Ἐφραίμ τοῦ Σύρου, «Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου..».

Μετὰ τὸ πέρασ τῆς ἀκολουθίας ὁ Σεβασμιώτατος ἔδωκε τὴν προβλεπόμενη συγχώρηση πρὸς τὸν Ἱερὸ Κλῆρο καὶ τὸν εὐσεβῆ Λαὸ καὶ εὐχήθηκε καταλλήλως.

Η ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ Α΄ ΣΤΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

Τὴν Παρασκευήν, 18ην Μαρτίου 2016, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμων ἐχοροστάτησε κατὰ τὴν ἀκολουθία τῆς Α΄ Στάσεως τῶν Χαιρετισμῶν στὸ Παρεκκλήσιο τοῦ Γενικοῦ Νοσοκομείου Κομοτηνῆς Ἀγίου Παντελεήμονος.

ΕΠΙΜΝΗΜΟΣΥΝΗ ΔΕΗΣΗ ΔΙΑΤΕΛΕΣΑΝΤΩΝ ΔΗΜΑΡΧΩΝ ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ ΚΑΙ ΑΠΑΝΤΩΝ ΤΩΝ ΑΝΑΠΑΥΟΜΕΝΩΝ ΚΑΤΟΙΚΩΝ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ

Τὸ πρωΐ τοῦ Σαββάτου, 19ης Μαρτίου 2016, μετὰ τὸ πέρασ τῆς Θείας Λειτουργίας στὸν Ἱερὸ Κοιμητηριακὸ Ναὸ Ζωδόχου Πηγῆς Κομοτηνῆς, ἱεουργοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας, παρουσίᾳ τοῦ Δημάρχου τῆς πόλεως κ. Γεωργίου Πετρίδη, ἐτελέσθη ἐπιμνημόσυνη δέσπη ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν διατελεσάντων Δημάρχων Κομοτηνῆς, ὡς καὶ τῶν κατοίκων τῆς πόλεως τῶν ἀναπαυομένων στὸ Κοιμητήριό τῆς Κομοτηνῆς.

Νὰ σημειωθῇ ὅτι ἀπὸ ἐφέτος καθιερώνεται γιὰ πρώτη φορὰ ἡ τέλεση τοῦ μνημοσύνου αὐτοῦ ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς σὲ συνεργασία μὲ τὸν Δήμο Κομοτηνῆς, τὸ ὁποῖο θὰ τελεῖται ἐφεξῆς καὶ κατ' ἔτος τὸ Σάββατο τῆς Α΄ ἐβδομάδας τῶν Νηστειῶν.

Η ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ Β΄ ΚΑΤΑΝΥΚΤΙΚΟΥ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ

Τὸ ἀπόγευμα τῆς Α΄ Κυριακῆς τῶν Νηστειῶν ὁ Σεβασμιώτατος χοροστάτησε κατὰ τὴν ἀκολουθία τοῦ Β΄ κατανυκτικοῦ ἑσπερινοῦ στὸν Μητροπολιτικὸ Ναὸ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Κομοτηνῆς, κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ ὁποίου ὁμιλήσε ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης π. Βαρνάβας Γιάγκου, Ἡγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀγίας Θεοδώρας τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης, ὁ ὁποῖος ἀνέπτυξε τὸ θέμα: «Ἐκκλησία: Ποινὴ ἢ Θεραπεία;».

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΜΕ ΜΑΘΗΤΕΣ ΤΟΥ ΛΑΝΙΤΕΙΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΛΕΜΕΣΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ 2ΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ

Στὸ πλαίσιο τῆς ἀδελφοποιήσεως δύο σχολείων, τοῦ Λανιτείου Γυμνασίου Λεμεσοῦ Κύπρου μὲ τὸ 2ο Γυμνάσιο Κομοτηνῆς, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μαρωनीας καὶ Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμων ὑπεδέχθη τοὺς μαθητὲς καὶ τοὺς συνοδοὺς καθηγητὲς τους στὴν αἴθουσα τοῦ Πνευματικοῦ Κέντρου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Τοῦ Θεοῦ Σοφίας Κομοτηνῆς, ὅπου παρέθεσε γεῦμα.

ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΟΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΣΤΟΝ ΙΕΡΟ ΚΑΘΕΔΡΙΚΟ ΝΑΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ

Ἡ ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου καὶ τῆς Ἐθνικῆς Παλιγγενεσίας στὴν Ἱερὰ Μητρόπολη Μαρωनीας καὶ Κομοτηνῆς ἔχει ἐπὶ κεφαλὴν τὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸ Καθεδρικό Ναὸ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου. Τὸ ἀπόγευμα τῆς Πέμπτης, 24ης Μαρτίου 2016, ἐτελέσθη ἡ ἀκολουθία τοῦ πανηγυρικοῦ ἑσπερινοῦ, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μαρωनीας καὶ Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμονος. Ὁ Σεβασμιώτατος ἀνεφέρθη στὴ σημασία τοῦ γεγονότος τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Κυρίας Θεοτόκου καὶ τῆς ἀξίας ποὺ προσδίδει στὴ ζωὴ τοῦ χριστιανοῦ.

Ἡ ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑΣ

Τὴν Παρασκευὴ τὸ πρωῒ, 25ης Μαρτίου 2016, στὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸ Καθεδρικό Ναὸ ἐτελέσθη ἡ πανηγυρικὴ Θεία Λειτουργία ἱερουργοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας κ. Παντελεήμονος.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας ἐτελέσθη ἡ ἐπίσημη Δοξολογία χοροστατοῦντος τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου κ. Παντελεήμονος, ἐνῶ ὁ πανηγυρικός τῆς ἡμέρας ἐξεφωνήθη ἀπὸ τὴν κα Ἑλεονώρα Ζερβούλη, Διευθύντρια τοῦ 6ου Δημοτικοῦ Σχολείου Κομοτηνῆς.

Ἀκολούθως μετέβησαν στὸν αὐλίο χῶρο τοῦ Ἱεροῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ, ὅπου ὁ ἀνδριάντας τοῦ ἐθνεγέρτου Μητροπολίτου Μαρωनीας Κωνσταντίου, καὶ ἐτελέσθη ἐπιμνημόσυνη δέηση. Στὴ συνέχεια ἐψάλη στὸ Ἦρῳ τῆς πόλεως ἡ καθιερωμένη ἐπιμνημόσυνη δέηση.

Η ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ Β΄ ΣΤΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

Τὴν Παρασκευή, 25ην Μαρτίου 2016, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμων ἐχοροστάτησε κατὰ τὴν ἀκολουθία τῆς Β΄ Στάσεως τῶν Χαιρετισμῶν πρὸς τὴν Ὑπεραγία Θεοτόκο στοὺ ἐντὸς τῆς Μονάδος Φροντίδος Ἑλικιωμένων (Γηροκομεῖον) Κομοτηνῆς Παρεκκλήσιον τοῦ Ἁγίου Μηνᾶ καὶ στοὺν Ναὸ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Νέας Πέτρας.

Η ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ Γ΄ ΚΑΤΑΝΥΚΤΙΚΟΥ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ

Τὸ ἀπόγευμα τῆς Β΄ Κυριακῆς τῶν Νηστειῶν ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Παντελεήμων ἐχοροστάτησε κατὰ τὴν ἀκολουθία τοῦ Γ΄ κατανυκτικοῦ ἐσπερινοῦ στοὺν Ἱερὸ Μητροπολιτικὸν Ναὸ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Κομοτηνῆς, κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ ὁποῦ ὁμίλησε ὁ προσκληθεὶς Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης π. Χριστόδουλος, Καθηγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κουτλουμουσίου τοῦ Ἁγίου Ὁρους, ὁ ὁποῖος ἀνέπτυξε τὸ θέμα: «Ὁ φόβος καὶ ἡ χαρὰ στὴν Ὁρθόδοξη πνευματικὴ ζωή».

ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΟΜΙΛΙΑ

Μὲ ἀφορμὴ τὸν ἑορτασμὸ τῆς ἱεραποστολῆς κατὰ τὴν δευτέρη ἐβδομάδα τῶν Νηστειῶν καὶ ἔπειτα ἀπὸ σχετικὴ πρωτοβουλία τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας, τὴν Πέμπτη 31 Μαρτίου 2016, στὴν αἴθουσα τῆς Ἑστίας τῆς Χριστιανικῆς Ἐνώσεως Κομοτηνῆς, ὅπου στεγάζεται τὸ Γραφεῖο Ἑσωτερικῆς καὶ Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαρωνείας καὶ Κομο-

τηνῆς ἐπραγματοποιήθη σχετικὴ ἐκδήλωση μὲ ὁμιλία ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Ξάνθης καὶ Περιθεωρίου κ. Παντελεήμονα μὲ θέμα: «Ἱεραποστολικὲς ἀναμνήσεις ἀπὸ τὸ Κογκό», κατὰ τὴν διάρκεια τῆς ὁποίας προεβλήθη ψηφιακὸ ὑλικό, τὸ δὲ ἀκροατήριον εἶχε τὴν εὐκαιρία νὰ θαυμάσει τὸ ἐπιτελούμενο ἱεραποστολικὸ ἔργο στὴν Ἀφρικανικὴ Ἠπειρο καὶ νὰ δοξολογήσει τὸν Τριαδικὸ Θεό, πού καὶ ἐν ἡμέραις ἐσχάταις συνεχίζεται ἡ σωτήριος ἀποκάλυψις Του καὶ οἱ ἄνθρωποι δέχονται βάπτισμα μετανοίας καὶ σωτηρίας.

